

BANDEN DIE BINDEN

OBSESSIE SERIES

AMY BLANKENSHIP

Amy Blankenship

Banden Die Binden

«Tektime S.r.l.s.»

Blankenship A.

Banden Die Binden / A. Blankenship — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304465-9

ISBN 978-8-87-304465-9

© Blankenship A.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Hoofstuk 1 â##Sanctuaryâ##	6
Hoofdstuk 2 â##Geheimenâ##	14
Hoofstuk 3 â##Jaloezieâ##	20
Конец ознакомительного фрагмента.	24

Banden Die Binden

Obsessie Series

Auteur: Amy Blankenship

Translator: [Angelique Hofland](#)

Copyright © 2012 Amy Blankenship

Dutch Edition Published by TekTime

All rights reserved.

Hoofstuk 1 ###Sanctuary###

Angel Hart keek naar buiten door het dikke raam, wilde ineenkrimpen op deze hoogte van de helikopter zoals het vloog naar het resort waar ze was opgegroeid. Ze hield zielsveel van deze plek, maar vond het leuker vanaf de grond. Vliegen was haar enige fobie en dat had ze de afgelopen tien uur gedaan.

Haar pony uit haar ogen blazend, keek ze richting haar broer Tristian, zich afvragend wat hem bezielde om hen op het vliegveld te ontmoeten wetende dat hij de weg naar huis terug moest vliegen in de helikopter.

Ze wist dat Tristian een hekel had aan vliegen nog meer dan zij en zag dat hij iemand een berichtje stuurde met zijn mobiele telefoon om bezig te blijven. Misschien was hij wel over zijn angst heen ze hadden elkaar bijna twee jaar niet gezien, ze hadden elkaar wel gesproken via de telefoon en elkaar bijna dagelijks berichtjes gestuurd. Het maakte haar eigenlijk ook niet uit waarom hij het had gedaan, omdat hij bij haar was dat had een kalmerend effect op haar en daar was ze dankbaar voor.

Om aan het lawaai van de helikopter te ontsnappen, ging Angel terug in gedachten over de laatste twee jaren. Toen haar ouders gingen scheiden, haar vader had haar meegesleept naar Californië, terwijl Tristian gedwongen werd om te blijven op Sanctuary met hun moeder. Omdat het te ver was om te rijden en beiden niet graag vlogen, de afstand was de enige reden dat ze elkaar niet persoonlijk hadden ontmoet.

Ze had zich niet gerealiseerd hoe erg ze Tristian had gemist totdat ze hem zag staan op het vliegveld, helemaal alleen. Hij leunde tegen een muur tegenover de deur waar ze doorheen waren gekomen. Zodra ze elkaar zagen, rende ze richting hem en hij hield zijn armen open om haar op te vangen.

Haar grote broer, Tristian was degene waar ze als eerste tegen praatte 's morgens en hij was de laatste die ze zag voor het slapen gaan. Opgroeien, ze hadden zelfs hun ouders ervan overtuigd dat ze een probleem hadden met slaapwandelen omdat ze midden in de nacht wakker werden en in slaap vielen in elkaars bed.

Hun moeder had geprobeerd het te stoppen toen ze ouder werden door 's nachts hun slaapkamer deuren op slot te doen. Angels lippen versmalde toen ze zich herinnerde wat hun moeder had gezegd de laatste keer dat ze hun slapend in elkaars armen betrapte.

'Het is een zonde, hoe jullie twee je gedragen. Jullie gedragen je meer als geliefden dan als broer en zus.' Isabel Hart's stem was die avond veranderd van moederliefde naar een stem vol walging.

Tristian had al snel een manier gevonden om deze stomme sloten te omzeilen. Hij sneed een stuk uit de muur achter zijn kast, zodat hij gemakkelijk de smalle gangen in kon die door de muren van het hotel liepen waar ze woonden. Hetzelfde had hij gedaan met haar kast en elke avond sloop hij naar haar kamer en sliep met haar. De wekker was gezet zodat ze niet betrapt zouden worden.

Hij vertelde haar dat hun moeder de viezerik was, denken dat hun relatie fout en vies was. Hij had haar erop gewezen dat er in kleinere landen, hele families samen dachten en sliepen, en dat in andere landen, het vrij normaal was om te trouwen met familie. Tristian overtuigde haar ervan dat hun moeder de zondaar was omdat ze hun uit elkaar wilde halen.

Angel had lang geleden al besloten dat het een geheim was van haar en Tristian en het niemand anders aanging. Ze vertrouwde hem.

Tristian was weinig veranderd sinds de laatste keer dat ze hem had gezien, met zijn jonge, onschuldige uiterlijk. Maar, tegelijkertijd, zag ze veranderingen die zij niet had meegemaakt. Zijn blonde haar was donkerder geworden, highlights van platina blond en rossig blond stond hem geweldig met zijn lichte teint en groene ogen.

Ze glimlachte denkend hoe goed hij zou passen bij de surfer dudes in Californië met zijn alternatieve kapsel. Het was rondom bijna net zolang en hij droeg alles naar zijn kant en liet het over zijn oog hangen tot over zijn kin. Ze kon ook het zwarte leer zien van de kruisketting, die boven zijn kraag uitkwam, die ze hem voor Kerst had gestuurd.

Ze had het gevoel dat zij het meeste was veranderd. Toen ze Sanctuary had verlaten, was ze pas zestien. Ze was bijna elke dag van haar leven samen geweest met Tristian, Hunter en Ray. Ze had zich eenzaam en verloren gevoeld in L.A. Ze was zelfs nooit naar een echte school geweest omdat hun oma altijd privé leraren inhuurde om hun thuis les te geven.

Het was een cultuurschok om naar de middelbare school te gaan in L.A.

Toen beseftte ze dat haar familie, die zoveel geld had, hen volledig van de buitenwereld had afgesloten zodat ze niet wisten wat normaal was. Toen ontmoete ze Ashton Fox. Elke keer als zij het penthouse van haar vader verliet, was Ashton daar of hij dook ergens op waar zij was. toeval. Hij maakte haar al snel aan het lachen en liet haar een totaal nieuwe wereld zien.

Angel maakte de fout om weer door het raam te kijken juist nu ze over een lage vallei vlogen, het voelde alsof ze torenhoog waren.

Ze kneep nog wat harder in Ashton's hand en besloot naar hem te kijken in plaats van naar het duizelingwekkende uitzicht. Zijn ijsblauwe ogen lachten om haar nervositeit maar dat maakte haar niks uit niet echt. Ze was blij dat hij niet naar haar had geluisterd toen ze had geprobeerd hem ervan te overtuigen om niet met haar mee terug te gaan naar Sanctuary voor een week.

Via de microfoon in de koptelefoon vroeg ze, Ash, heb je eerder in een helikopter gezeten? Je gaat er heel erg goed mee om.

Nee, maar ik geniet van elke minuut, Ashton grijnsde naar haar. Je familie is een beetje excentriek, denk je niet? Een helikopter haalt ons op van het vliegveld terwijl een limousine onze bagage brengt. En ik maar denken dat mijn familie rijk was. Hij bewoog zijn wenkbrauwen om haar aan het lachen te maken.

Hij wist dat ze angstig was omdat ze hard in zijn hand kneep. Haar kwetsbaarheid maakte haar nog dierbaarder voor hem. Ze leek totaal niet op die zwervers uit L.A. die hij had gedate. Zijn gedachten werden onderbroken door de stem van haar broer door de koptelefoon.

Het is altijd zo, Tristian keek naar zijn zus wetende dat ze het hier mee eens was. Ze hadden de volwassenen van de familie Hart dit spelletje hun hele leven al zien spelen. De familie Hart probeerde altijd elkaar te overtroeven. Het feit dat onze oma eigenaar is van deze helikopter en van het hele Sanctuary was haar kleine overwinning tegenover haar drie kinderen en de wereld, hij mompelde het laatste gedeelte met enige sarcasme.

Zo is het genoeg, Tristian. Malcolm Hart keek teleurgesteld naar zijn zoon en draaide met zijn rug naar zijn nieuwe vriendin, Felicia. Hij besloot het gebruik van de koptelefoon over te nemen de rest van de vlucht om zo te voorkomen dat zijn zoon nog meer beledigingen uitte in het bijzijn van hun gasten.

Hij lachte naar de mooie roodharige die hij pas twee weken geleden had ontmoet. Hij had haar verleid met geld, alleen maar om haar mee te nemen en te showen aan zijn ex-vrouw, Lily. Zij was degene geweest die had aangedrongen op de scheiding, dus nu zou hij dat er wreed bij haar gaan inwrijven.

Malcolm stapte in de gidsmodus en wees naar het raam, terwijl hij zag dat ze er bijna waren. Dat is het resort net voor de opkomst, Sanctuary .... bekend om zijn beroemde trouwkapel en bruidssuite. Malcolm grijnsde naar Felicia. Hij wist dat als hij haar hoop bleef geven, ze haar rol behoorlijk goed zou spelen voor Lily.

"Omdat de top van de berg vrij vlak is, heeft deze plek alles wat je maar kunt bedenken, waaronder een spa, een enorme vijver, en binnen-buitenzwembaden ....en nog meer. We bezitten ongeveer 30 mijl in alle richtingen en hebben het land bestempeld als een wildreservaat zodat niemand

er ooit op kan bouwen en zijn schoonheid kan bederven. Er is maar één weg die naar de berg leidt en de poort aan de onderkant houdt overtreders op afstand.â€œ

â€œWauwâ€œ. Dit is fantastisch,â€œ zei Felicia met een behoeftig klinkende stem.

â€œEn aan de voet van de berg is een Apache Indianen reservaat,â€œ ging hij verder.

â€œDe meeste werknemers op het resort zijn Apache.â€œ Malcolm's ogen waren vergeven van herinneringen aan de mooie meisjes die zijn ouders hadden ingehuurd van het reservaat. Zijn tienerjaren waren degenen die hij voor geen goud had willen missen.

â€œEchte Indianen?â€œ Felicia sloeg haar wimpers op en keek angstig naar hem, hopend dat haar suikeroom haar zou beschermen. Als ze het goed speelde had ze alles wat ze wilde.

"Wat ben je? Vijf? "Tristian stak zijn hand uit en deed de koptelefoon af, misselijk en het was niet van de helikoptervlucht.

Hij ergerde zich hieraan en voelde hoofdpijn aankomen ... de laatste tijd was hij alle tolerantie voor domme mensen kwijt. Hij greep in zijn zak en haalde een klein flesje drank tevoorschijn, alleen deze had geen alcohol. Het was een Indiaanse remedie tegen hoofdpijn die zijn vriend Hunter voor hem had gemaakt en die werkte meestal binnen enkele minuten. Hij hoopte maar dat het krachtig genoeg was om er vanaf te komen, veroorzaakt door deze stomme heli en zijn vader.

Hij wist wat zijn vader van plan was. Felicia was waarschijnlijk midden twintig en leek meer op zijn vaders trofeeënset dan op een vriendin. Het waren momenten als deze die hem blij maakten dat hij niet bij zijn vader woonde.

De hele situatie maakte hem nog steeds pissig. Het was niet de schuld van Angel dat hun ouders niet met elkaar konden opschieten, dus waarom moest ze haar huis verlaten? De scheiding had hem boos gemaakt toen hij erachter kwam dat de plaatselijke rechter één kind per ouder had besloten. Omdat Angel zestien was geweest en hij zeventien, waren ze tegen hun wil gescheiden geweest.

Als hij toen had geweten wat hij nu wist ... dan had hij dit nooit laten gebeuren. Omdat hij niet slim genoeg was geweest om het te stoppen ... hij had Angel al bijna twee jaar niet gezien en daarom had hij de fout gemaakt haar vandaag op het vliegveld te ontmoeten. Hij had haar zo erg gemist.

Om zijn lippen hing een boosaardig lachje en herinnerde zich dat de domme plaatselijke rechter, die hem en zijn zuster had opgesplitst, een paar dagen nadat Angel gedwongen was weg te gaan, gedood was in een bizar ongeluk. Tristian haalde zijn schouders op toen hij naar zijn zus keek. Tot dan toe hadden ze hun hele leven in Sanctuary gewoond.

Van de zeven kleinkinderen waren hij en Angel oma Hart's favoriet en alles was nog beter geworden toen hun opa drie jaar geleden van de trap was gevallen en zijn nek had gebroken.

Tristian's ogen verhardden zich bij de gedachte. Ze hadden geen traan gelaten toen het gebeurde omdat noch hij, noch Angel de oude man konden uitstaan. John Hart was een gemene, enge man geweest.... hij keek hen altijd aan en zei haatdragende dingen als hij dacht dat niemand luisterde. Toen hij opgroeide, hadden hij en zijn zus er een wedstrijd van gemaakt om hun grootvader te ontwijken.

John Hart was altijd heel gemeen tegen hemâ€œ. behandelde hem anders dan de andere kleinkinderen. Tristian stopte de nare gedachten weg en besloot dat zijn opa dit niet waard was.

Zijn blik ging van zijn zus naar haar vriend Ashton Fox. Het was de eerste keer ooit dat hij een vriend van haar zag. Tristian hield zijn commentaar voor zichzelf terwijl hij naar de universiteit keek. Uit alle informatie die hij had verzameld ... leek Ashton in orde, en hij had dat graag anders gezien omdat hij wilde dat Angel terugkeerde naar Sanctuary. Dat zou niet gebeuren als ze van haar leven genoot in Californië.

Ashton Fox zou deze week eenentwintig worden .... het maakte hem niks uit. Misschien zou hij een verjaardagsfeestje geven en hem zo dronken laten worden dat hij zou gaan overgeven over Angel ... misschien zou dat helpen om hun band voldoende te verbreken om haar thuis te krijgen. Zo niet, dan was het samen met hem, Hunter en Ray ... ze konden wel iets verzinnen.

Tristian bedacht nog meer redenen om Ashton niet leuk te vinden. Hij had zelfs zijn oom Robert, die advocaat was, gevraagd om zijn achtergrond te checken. Robert Hart had bevestigd dat Ashton vermogend was, niet zo vermogend als hen.

Toch moest Tristian toegeven dat het genoeg was om hem ervan te weerhouden om met zijn zus te daten alleen vanwege haar rijkdom.

Hij kwam er echter wel achter dat Ashton Fox een soort strafblad had ... maar het was niet openbaar. Robert had gezegd dat het waarschijnlijk iets kleins was, zoals dronken rijden als tiener of zoiets. Ashton ging ook naar school om dokter te worden, ook al leek hij meer op een reclame advertentie voor Calvin Klein Jeans met zijn platina blonde haar vastgebonden, gebruinde huid en ijsblauwe ogen.

Tristian fronste zijn wenkbrauwen toen hij dacht dat als hun, Angel en Ashton's, leeftijden dichterbij elkaar zouden liggen, ze bijna een tweeling zouden kunnen zijn ... behalve dan dat Angel's haar langer was. Zelfs nu hoe ze naar elkaar lachten het begon echt op zijn zenuwen te werken. Tristian zakte in elkaar en besloot uit het raam te kijken.

Hij gromde stil terwijl hij zich afvroeg welk uitzicht erger was.

*****

Isabel Hart zette haar kopje thee neer toen ze in de verte het geluid hoorde van haar privé helikopter. Ze wilde snel naar het raam om te kijken hoe ze thuiskwamen maar ze deed het niet omdat ze deze week een rol te spelen had, de tengere oma die haar familie thuis nodig had.

Ze had niet lang geleden een kleine hartaanval gehad en dat was genoeg voor Malcolm en Angel om naar huis te komen, een kleine vakantie ter gelegenheid van de 4th of July.

Haar kinderen hadden hier altijd gewoond met hun eigen families. Het was een traditie die door de scheiding van Malcolm was gebroken. Haar oudste zoon Robert was advocaat geworden, getrouwd met zijn jeugdliefde Dianne. Ze hadden tweelingjongens Devin en Damien gehad, die nu twintig jaar oud waren en voor haar werkten als trainers in de sportschool die een groot deel van de begane grond van het resort bedekte.

Ze moest Robert goed in de gaten houden want hij leek veel op zijn vader, hebzuchtig en berekenend. Ze was zich ervan bewust dat hij er al mee bezig was om haar laatste wil en haar testament te betwisten als ze zou sterven, maar ze wist ook dat hij niet zeker was wat erin zou staan.

Het weinige dat Robert wist deed hem geen goed, dat haar testament op elke manier concreet was. Ze had hem ook tegengehouden het papierwerk voor het resort te regelen toen ze hem betrapte met de boeken en het overhevelen van een deel van de winst naar een van zijn eigen rekeningen. Hij was de laatste jaren nogal een teleurstelling voor haar geworden.

Haar tweede oudste kind, haar enige dochter Carley, en haar drie kinderen woonden hier ook. Maar Carley leek helemaal niet op Robert.

Haar kleine gezin zat vol verwende nesten die dachten dat ze beter waren dan alle anderen omdat ze leefden van de trustfondsen die ze voor hen had opgezet. Tiffany was zeventien, Parijs tweeëntwintig en Jason twintig. Maar ze kon de kinderen niet echt de schuld geven van hun luie manieren, hun moeder was een alcoholist. Ze waren nog met z'n vieren, Carley's man waren ze jaren geleden kwijtgeraakt.

Het was drie jaar geleden dat haar man John was overleden en toen raakte ze een jaar later Malcolm en Angel ook kwijt. John was een overheersende man, en de waarheid was ... ze miste hem helemaal niet. Maar omdat iedereen in het gezin zo druk bezig was met hun eigen leven, bleef Isabel eenzaam achter op haar oude leeftijd.

De enige die haar wel aandacht schonken, waren Tristian en de twee Indiaanse jongens waar hij en zijn zus zo dol op waren ... Hunter en Ray Rawlins.

Het kon haar niet veel schelen wat de rest van het gezin deed ... het waren Angel en Tristian die belangrijk voor haar waren. Het stoorde haar niet dat een van hen niet echt familie was ... het was het hart dat telde. Toen Tristian was geadopteerd, had ze de andere familieleden gewaarschuwd

dat als ze hem ooit over de adoptie zouden vertellen, ze zonder twijfel zouden worden afgesneden en Sanctuary zouden worden uitgezet. Tot nu toe had de dreiging stand gehouden.

Tristian en Angel hadden hier geen idee van, maar Sanctuary zou op een dag alleen van hen zijn.

Ze keek op en glimlachte van binnen. Ze zag Lily stijf in de bloementuin staan. Ze had Lily toestemming gegeven hier te blijven wonen toen haar zoon Malcolm door het land ging trekken. De enigste reden dat ze toestemming had gegeven aan Lily, was om Angel hier zoveel mogelijk te laten terugkeren en om Tristian hier te laten wonen.

Wat Isabel betreft, het paste bij Lily om ongelukkig te zijn. Malcolm had van haar gehouden, maar ze gedroeg zich koud en ondragelijk; ze drukte Malcolm steeds verder weg maar vertelde hem niet waarom. Ze dacht dat Lily hier alleen was gebleven omdat ze zo stom was om te denken dat ze op een dag een deel van Sanctuary zou bezitten.

Malcolm was voor dat ze getrouwd waren altijd al een playboy geweest, hij had geslapen met de helft van het Indiaanse personeel die in het hotel werkten.

Hij stopte met die manier van leven toen hij trouwde, dus ze wist dat dit niet de reden was geweest voor de scheiding. Hij had altijd van meisjes gehouden, Isabel wist dat hij veel hield van Lily vanwege haar schoonheid; ze was nog steeds erg mooi. Koud en mooi, zo emotioneel dat ze nooit een echte moeder voor haar kinderen was geweest. zelfs niet toen ze klein waren.

Door de pijnlijke blik op het gezicht van Lily wist Isabel dat Malcolm eindelijk hier was. Ze had de helikopterpiloot uitdrukkelijk verteld dat hij zou worden ontslagen als hij vÃ³r het eind van het weekend iemand weg zou brengen, weg van Sanctuary. Ze had Ray zelfs betaald om alle voertuigen op het terrein op een of anderen manier uit te schakelen, zodat niemand kon vertrekken.

Voor Ã©n keer zou het hele gezin hier samen gestrand zijn of ze het nou leuk vonden of niet.

*****

Ray Rawlins hoorde in de verte het geluid van de helikopter toen hij de motorkap van de laatste auto dicht deed. Hij keek rond naar alle dure voertuigen die hij uitgeschakeld had, het gaf hem een voldaan gevoel. Isabel Hunter kon net zo meedogenloos zijn als haar overleden man als ze dat wilde.

Toen hij uit het bakstenen gebouw stapte, zwaaide hij zijn lange donkere haar uit zijn ogen terwijl hij zag dat de helikopter daalde naar het helikopterplatform. Hij moest aan Hunter denken en vroeg zich af of hij het wel aankon nu ze wisten dat Angel haar Californische vriend had meegenomen naar Sanctuary voor deze week.

Ashton Fox had geen flauw idee in wat voor een web hij zou lopen.

Naar zijn mening verdienden de meeste mensen die hier geboren waren, op deze berg, het recht om ervan af te vallen. Met uitzondering van Angel en Tristian. Toen ze opgroeiden, hadden Hunter en hij ze onder hun vleugels genomen en zoveel mogelijk beschermd tegen de kwaadaardigheid waarin ze geboren waren. zelfs hun lieve oma kon kwaadaardig zijn als ze haar eigen weg wilde gaan.

Hij leunde achterover tegen de muur en dacht terug aan zijn jeugd. Hunter en hij waren maar een paar jaar ouder dan Angel en Tristian, maar de vier waren altijd onafscheidelijk geweest. Samen waren ze bijna elke dag het bos in geweest, met Hunter en hem, ze leerden hen Indiaanse overlevingstechnieken. Angel en Tristian vonden het allemaal erg leuk en zagen het als een spel.

Zijn gedachten aan het verleden werden onderbroken toen Angel met haar vriend samen van de helikopter wegsprinten. Hij schudde zijn hoofd toen de wind van de helikopter haar platina haar deed opvliegen alsof ze midden in een onzichtbare storm stond.

Hij keek naar het enorme landgoed dat bekend stond als Sanctuary. Hij wist dat de mensen binnen, die beweerden familie te zijn, op het punt stonden een nieuw spel te gaan spelen. een spel dat veel te gevaarlijk was voor een klein meisje om alleen te spelen.

Ray haalde een kleine fles tevoorschijn die hij van Hunter gekregen had en nam een slok terwijl hij zijn hoofd leegmaakte. Hij had al zijn concentratie nodig om Angel weg te houden van al het kwade.

*****

Tristian wachtte tot iedereen uit de helikopter was voordat hij de aandacht van de piloot trok.
«Weet je nog wat Isabel Hart heeft gezegd,» zijn glimlach verdween toen zijn groene ogen versmalden ter waarschuwing. «Ga zelf lekker op vakantie en maak je geen zorgen over ons. Deze week hebben we je niet nodig, begrepen?»

Angel glimlachte blij toen Tristian haar vergezelde en ze renden allemaal weg uit de wind van de propellers. Ze voelde zich een stuk beter toen ze omkeek en zag hoe de helikopter met z'n harde woep woep lawaai wegvloog.

«Op geruimd staat netjes.» Angel gaf met spot een saluut. Als ze wist dat niemand haar zou uitlachen dan had ze haar handen op de grond gelegd en bedankt voor de veilige terugkeer.

Ashton ging met z'n vingers door zijn zijdezachte blonde haar, hij hield van dit gevoel. «Ooh, je bent boos omdat je mooie haar in de war zit,» grijnsde hij, zich afvragend hoe hij door haar haren ging met zijn vingers zonder vast komen te zitten in de klitten. Zij was de meest perfecte vrouw die hij ooit had gevonden en toen ze zei dat ze voor een bezoek naar huis ging, had hij besloten haar niet uit het oog te verliezen.

Ze merkte op dat haar vader en Felicia al naar binnen waren gegaan, Ashton sloeg zijn arm om haar heen terwijl ze de heuvel richting het landgoed opliepen.

«Dus, Roodkapje, gaan we eerst naar je grootmoeder?» merkte hij op en probeerde niet te laten merken dat hij onder de indruk was van het grote landhuis. Hij had naar haar vader geluisterd die erover opschepte, nu hij hier was zag hij dat haar vader niet had overdreven.

Tristian knipoogde naar Angel voordat hij hun onderbrak. «Ik denk dat het tijd is om Ashton naar zijn kamer te brengen en hem te laten settelen, denk je niet?» Het is toch niet nodig om de grote boze wolf teveel te verleiden. Oma heeft al een hartaanval gehad, ik denk als je haar nu direct kennis laat maken met je vriend dat je haar dan misschien wel het laatste zetje geeft.

Angel's glimlach zakte weg toen er over de hartaanval van haar oma werd gesproken. Ze wilde direct naar huis vliegen toen Tristian haar belde met het nieuws, maar haar vader had met haar afgesproken om een week heen te gaan met de 4th of July, dus had ze gewacht. Tristian had haar verteld toen hij belde dat Hunter hun oma net op tijd had gevonden en waarschijnlijk haar leven had gered.

Haar eigen hart bonsde een seconde toen ze in gedachten Hunter voor haar zag. Hunter Rawlins. Ze had hem altijd als haar beste vriend gezien, maar toen ze naar L.A. was verhuisd besefte Angel dat ze meer waren geweest dan alleen vrienden. vÃ©l meer. Ze had Hunter net zo erg gemist als haar eigen broer.

«Oohh kom op,» gromde Tristian toen hij haar een tedere knuffel gaf. «Zo bedoelde ik het niet.» Hij deed een stapje terug en legde zijn handen op haar wangen, waardoor ze naar hem opkeek. «Je hebt beloofd deze week alleen maar te lachen,» herinnerde hij haar met een strakke blik.

«Ik weet het,» zei Angel en er verscheen weer een glimlach op haar gezicht, het voelde niet hetzelfde. «Het komt allemaal wel goed als ik gezien heb dat alles goed gaat met oma. Neem Ash mee en ga samen plezier maken. Ik zie jullie twee later wel.»

Ze ging op haar tenen staan en gaf Ashton een kus op zijn wang voordat ze zich omdraaide en naar de zij ingang liep, ze wist dat haar oma daar zou zijn.

Ashton keek hoe Angel wegliep, hij vond het niet leuk dat ze al gescheiden werden sinds ze waren geland op de berg. In L.A. had haar vader haar nooit nodig gehad en was Angel helemaal voor hem alleen. Hij deelt niet graag met anderen.

*****

Hunter schudde het van zich af en zette zich af van de deurpost waar hij tegenaan leunde. Hij had gezien hoe Angel haar vriend een klein onschuldig kusje had gegeven en dat liet een bittere smaak

achter in zijn mond en een drang om ergens tegenaan te slaan het liefst Ashton Fox. Hij moest zichzelf beheersen om niet achter haar aan te lopen toen ze wegliep bij de rest.

Op dat moment wist hij dat Tristian hem had gezien omdat hij sneller ging lopen.

Tristian en hij waren altijd beste vrienden geweest zolang hij zich kon herinneren, maar de laatste jaren hadden ze allebei hun duistere kant ontdekt allemaal omdat Angel hen had achtergelaten. Hij zag dat Tristian dichterbij kwam en zijn gezichtsuitdrukking veranderde.

Er verscheen een glimlach op het gezicht van Hunter en liep op hen af. «Ik ben blij dat jullie de helikoptervlucht hebben overleefd,» zei hij plagend terwijl hij een hand op Tristians schouder legde en er even in kneep. Daarna begroette hij de andere man.

«Ja, op een dag zal ik dat ding met een bazooka uit de lucht schieten,» Tristian haalde zijn schouders op terwijl Hunter lachte. Hij veranderde van onderwerp en zei: «Iedereen die wij verwachten deze week zijn er. De laatste gasten zijn een uur geleden vertrokken dus zijn we nu met familie en vrienden. Ik heb het hier nog nooit zo rustig gezien, maar het voelt goed.»

Tristian lette op de reactie van Hunter, deed een stap terug zodat hij de twee mannen aan elkaar kon voorstellen, «Hunter Rawlins dit is Ashton Fox.»

Ashton stak zijn hand uit en gaf Hunter een stevige handdruk toen ze elkaar de hand schudden. Hij verwachtte van Hunter een behoorlijk stevige greep maar was verrast toen dat niet gebeurde. De Indiaan hield de handdruk vriendelijk net zoals zijn glimlach.

En dan te bedenken dat hij zich zorgen had gemaakt om de Apache jongen, waar hij zoveel over had gehoord van Angel, te ontmoeten. Zoals zij over Hunter en Ray praatte zou je denken dat ze over water konden lopen en alles konden wat je een Indiaan ziet doen in films.

«Welkom in Sanctuary,» zei Hunter net zoals hij tegen elke gast zei. «Ben je er klaar voor om plezier te maken deze week?» De woorden klonken hem dubbel in de oren, maar Ashton had hier geen idee van.

«Waarom niet?» Ashton glimlachte, blij dat hij de deksel van zijn testosteron potje er nog niet hoefde af te halen. «Maar eerst zou ik graag een douche willen nemen en even ontspannen na een vlucht van tien uur in de helikopter.»

«Zeg maar niet meer,» zei Tristian, die hem naar de hoofdingang toe leidde. «Hunter, in welke kamer heb je hem geplaatst voor deze week?»

«Ik zal de sleutel halen,» zei Hunter, die langs hen de lobby in liep en er een show van maakte bij het openen van het gastenboek en de namen doornam.

Hij wist precies in welke kamer hij Ashton had geplaatst vlak naast de kamer van Ray die makkelijk toegankelijk was, maar niet zo makkelijk als de vriend zou willen. Ashton Fox had een van de twee kamers gekregen die om de hoek van de hal lag, op de eerste verdieping, tegenover het enorme overdekte zwembad weg van alle andere kamers.

In de rondte swingend pakte Hunter de juiste sleutel van de muur en gaf deze aan Tristian. Hij keek naar Ashton en liet hem geloven dat dit een goeie kamer was. «Je hebt geluk, het overdekte zwembad en de fitnessruimte van het hotel liggen allebei naast je kamer.»

Tristian zag het kamernummer op de sleutel en wendde zich af van Ashton terwijl hij zijn gezichtsuitdrukking verborg. Hij was blij dat Hunter Ashton niet in de buurt van de kamer van Angel had geplaatst, hij had wel verwacht dat het tenminste opdezelfde verdieping zou zijn zodat hij niet zou gaan klagen. Als hij zijn zin zou krijgen bleef Ashton niet de hele week.

«Is alles klaar voor het feest in het zwembad?» vroeg Tristian, hij wist dat Angel graag zwom. Hij wilde haar graag laten voelen wat ze gemist had sinds ze weg was gegaan.

Hunter knikte, «Ja, de kinderen van Carley hebben een paar vrienden te gast voor een nacht en ze hebben de Tiki bar al geopend voor zelfbediening.» Tristian gaf hem een blik van verstandhouding, en voegde eraan toe: «Jason heeft hun gasten de kamers naast hem en zijn zussen gegeven niet dat ze er veel zullen slapen.»

«Dat is waar,» grijnsde Tristian, hij wist dat ze in deze kamers verbleven alleen maar om indruk te maken. Hij haatte het dat zijn neven zich altijd gedroegen alsof het hotel van hen was, terwijl ze er alleen maar misbruik van maakten en er helemaal niks voor deden. Ze stonden erom bekend elke keer nieuwe vrienden te hebben elke maand, week#soms elke dag.

Het enige waar ze echt goed in waren , was seks# behalve dat, hun afspraakjes nooit lang bleven hangen.

«We zien je daar later,» riep hij over zijn schouder.

Toen Tristian en Ashton vertrokken, draaide Hunter zich om en greep de sleutel van de beste kamer die Sanctuary had# een van de bruidssuites op de vierde verdieping. Het zag er niet naar uit dat iemand die zou gebruiken deze week, Angel zou het geweldig vinden om er in #n te verblijven.

«Wie verblijft er in de bruidssuite?»

Hunter draaide zich om en zag Ray aan de andere kant van de balie staan met een doos vuurwerk onder zijn arm. Hij en Ray hadden het moeilijk gehad sinds hun moeder een maand geleden was overleden. Ze hadden een wapenstilstand gesloten, ze wisten allebei dat er maar weinig voor nodig was om dit te vergeten. Hij hield van zijn broer, maar Ray gedroeg zich erg vreemd de laatste tijd dus lette hij extra goed op.

«Dus je hebt besloten om vanavond vuurwerk af te steken?» Hunter veranderde snel van onderwerp en stak de sleutel snel in zijn zak.

Ray#s donkere ogen volgde deze beschermende beweging en schonk er verder geen aandacht aan. «Ja we beginnen deze week met een grote knal, nietwaar?»

«Zeker. Kom je later nog naar het zwembadfeest?» vroeg Hunter, hij vond het helemaal niet fijn dat Ray hem in de gaten hield.

«Ja, ik zal er zijn,» antwoorde Ray met een afgevlakte blik terwijl hij een paar lucifers uit een kom op de balie pakte en gooide ze in de vuurpot voordat hij zich omdraaide en wegliep.

Hunter bleef waar hij was totdat Ray uit zijn zicht was en pakte de sleutel langzaam uit zijn zak. Terwijl hij zich omdraaide om de sleutel weer op te hangen liet hij deze in een la van het bureau vallen. Hij draaide zich weer om richting het sleutelkastje en bewoog zijn vingers alsof hij nadacht, pakte toen de sleutel van de kamer naast de zijne.

Het leek hem veiliger als hij Angel goed in de gaten kon houden#.vooral #s nachts.

Hoofdstuk 2 ###Geheimen###

Angel stond voor de glazen deuren en keek naar haar oma. Ze dacht dat Isabel Hart in de grote serre zou zijn rond deze tijd van de dag om te kijken naar de tuinen. Ze voelde haar borstkas aanspannen toen ze haar oma zag die op de knoppen van haar rolstoel drukte en dichterbij de openslaande tuindeuren kwam die naar de tuin leidden.

De laatste keer dat ze haar oma had gezien, toen stond er een lange en trotse vrouw die tranen van haar wangen afveegde terwijl ze hen vaarwel zei. Ze legde haar hand tegen de grote glazen deuren en haalde diep adem en opende ze.

###Oma!### Angel glimlachte en snelde de kamer door naar haar toe. Haar glimlach werd nog groter toen ze de ogen van haar oma zag oplichten. Terwijl ze naar beneden leunde, omhelsde Angel haar hartelijk. ###Oh god, ik heb je zo gemist!###

Isabel sloot haar ogen en genoot van de echte knuffel. Daar hield ze zoveel van Angel en Tristian. Het feit dat ze niet nep waren zoals de rest van het gezin. Als ze van iemand hielden deden ze dat met heel hun hart.

###Daar is mijn engel,### Isabel klopte haar zwakjes op de rug. Ze voelde dat een deel van haar kracht terugkeerde door de aanwezigheid van Angel. Het meisje had haar altijd weten op te vrolijken en haar geliefd te laten voelen. Maar het zou haar er niet van weerhouden om misbruik te maken van haar ziekte. ###Ik ben blij dat je bent gekomen om mij nog een keer te zien,### zei ze met een hele trieste stem.

###Wat?### zuchtte Angel terwijl ze een stap achteruit deed om beter naar haar oma te kunnen kijken. ###Oma? Waar heb je het over?### Haar dit te horen zeggen, deed haar hart veel pijn en bracht tranen in haar ogen.

###Oh, laten we het niet over mij hebben liefje. Vertel me alles over wat ik de afgelopen jaren gemist heb en wie is die zogenaamde vriend van je waar ik geruchten over heb gehoord?### Isabel keek naar haar met een zachte frons. ###Ik kan nog steeds niet geloven dat mijn kleindochter opgroeit ver weg van mij en dat ik het niet eens kan meemaken.###

*****

Tristian stapte uit Ashton's kamer en deed de deur achter zich dicht terwijl zijn telefoon trilde in zijn broekzak. Hij zag dat het Ray was en antwoorde snel. ###HÃ© Ray, hoe gaat het?###

###De limousine is net vertrokken en je vriendin is onderweg, de berg op. Dit is het laatste verkeer wat is toegestaan. Wil je nog steeds dat ik het hek hier op slot doe?### Ray vroeg het terwijl hij wist dat dit de instructies waren van Isabel Hart.

###Ja, oma wil absoluut geen onverwachte gasten.### Bevestigde Tristian hem. ###Sluit het gewoon goed af en kom dan hierheen voor wat plezier. Als er iemand weg moet. dan zullen ze begeleid worden naar de uitgang, onderaan de berg.###

###Klinkt als een goed plan,### mompelde Ray.

Hij klapte zijn mobiele telefoon dicht en trok het zware ijzeren hek dicht. Hij klikte de drie zware hangsloten dicht en keek op naar het hoge puntige hek. Vanuit zijn ooghoek zag hij de zendmast en vertrok in die richting. Het was de enige zendmast in dit gebied, dat ongeveer 50 kilometer groot was, en hij had het gevoel dat deze zendmast voorlopig niet nodig was.

*****

Angel stapte naar buiten door de openstaande terrasdeuren, ze had even nodig om bij te komen nu ze haar oma zo breekbaar had gezien zittend in een rolstoel. Elke keer als ze het over haar gezondheid wilde hebben, had Isabel het onderwerp weer veranderd met de nodige vragen aan Angel.

Na dit korte bezoekje had haar oma gezegd dat ze moe was en de rest van de dag moest gaan liggen, ze liet Angel beloven dat ze morgenvroeg weer bij haar zou komen. Ze maakte zich zorgen om haar oma, ze ging wel erg vroeg naar bed en ze vroeg zich af hoe ziek was haar oma eigenlijk.

Toen ze Sanctuary had verlaten om naar Californië te gaan was haar oma nog in goede gezondheid. Ze was na de dood van haar opa zelfs opgebloeid.

Angel's lippen vormden dunne lijnen als ze terug dacht aan haar opa, ze had altijd aan hem gedacht alsof hij een monster was. Ze had nooit iemand binnen haar familie gehaat, maar een paar uur voordat hij van de trap was gevallen, had hij Hunter en haar betrapd toen ze samen hadden gezwoommen in de vijver.

Haar opa had tegen haar geschreeuwd en haar gezegd dat ze te oud was om met dat Indiaanse tuig uit het reservaat te spelen. Hij had tegen Hunter gezegd dat hij heel snel van zijn berg af moest gaan en gooide de deuren achter hem dicht. Om Hunter te zien vertrekken was hartverscheurend geweest. Toen ze voor Hunter opkwam had haar opa zich omgedraaid en haar zo hard geslagen dat ze was gevallen.

Angel had het uitgeschreeuwd van de pijn, maar had niets gezegd, denkend dat haar opa misschien wel gelijk had. Hij wist niet eens dat Hunter en zij dingen hadden gedaan die ze niet hadden moeten doen. Zoenen, elkaar aanraken en experimenteren. Als hij dat geweten had dan had hij haar vaker dan honderd keer geslagen.

Kijk, ik zei toch dat het geen standbeeld was van een engel. Het is echt Angel, lachte iemand achter haar, ze schrok uit haar gedachten. Ze slenterde verder en glimlachte toen ze de identieke tweeling van haar oom Robert zag, Devin en Damien.

Oh mijn god, jullie zijn volwassen geworden! Ze glimlachte toen ze om beurten haar knuffelde en haar in de rondte draaide. Ze waren net zo oud als Tristian, maar ze waren de laatste twee jaar harder gegroeid dan hem. Beiden waren ze twee meter lang en zagen eruit als uitsmijters. Allebei een strak, zwart t-shirt aan met het logo Sanctuary op de voorkant.

Ze legde bij allebei een hand op hun bovenarm en zag de trots in hun grijze ogen. Ik veronderstel dat dit me vertelt wat jullie gedaan hebben, giechelde ze. Allebei geen problemen gehad? Of waren jullie het probleem?

Wie wij? Devin lachte terwijl hij haar weer met haar voeten op de grond zette en liet zijn hand langs haar dijen en heupen strelen op weg naar beneden.

Je zou ons toch beter moeten kennen dan dat, Damien rolde zijn met zijn ogen richting zijn broer terwijl hij zijn arm om Angel's middel liet glijden en haar uit de armen van zijn broer trok. Het was een spel dat de tweeling al jaren speelde, elkaar overtroeven als er een mooi meisje in de buurt was.

Gelukkig voor jullie, doet ze dat, zei Hunter tegen de tweeling en lachte toen Angel zich omdraaide toen ze de stem van Hunter hoorde.

Angel's lippen kwamen van elkaar toen ze Hunter na bijna twee jaar terugzag. Ineens flitsten er allerlei herinneringen door haar hoofd, waardoor haar knieën week werden en ging haar hart sneller kloppen. E-mails en telefoongesprekken vielen in het niet bij het zien van Hunter in levende lijve.

Zijn haar was langer dan zij zich kon herinneren, het inktzwarte haar viel tot halverwege zijn rug. Hij leek precies op een van die jongens die op de voorkant stonden van een historische roman, waarop de Indiaan en het blanke meisje afgebeeld worden in een warme omhelzing.

Blozend door dit beeld, maakte zich los van haar neven en stapte op hem af. Je bent langer, fluisterde ze terwijl ze naar hem opkeek. Hunter was de enige die meer wist over haar dan haar eigen broer.

Nee, jij bent kleiner, plaagde Hunter haar vlak voordat hij zijn armen om haar heensloeg en haar de lucht in tilde. Tenzij ik dit doe. Ze was voor hem altijd zo licht als een veertje geweest. Hij gromde binnensmonds toen ze naar hem reikte en de kinderlijke rit met een stevige omhelzing beïndigde. Hij inhaleerde haar geur en het herinnerde hem aan alle redenen waarom hij had gewacht op haar terugkomst.

Wetend dat ze in de gaten werden gehouden, zette Hunter haar snel weer neer en keer over haar schouder naar de teeling. Het zwembadfeest begint en er is iemand die naar jullie vraagt.

Stacey! de tweeling gaf elkaar een high five. Zie jullie twee later. Ze vertrokken alsof het een race was wie het eerste bij het meisje was.

Dus ze hebben eindelijk geleerd om te delen? vroeg Angel met een strak gezicht terwijl ze toekeek hoe de tweeling wegging en giechelde om haar eigen grapje.

Ik denk dat ze gewoon houden van de concurrentie, mijmerde Hunter. Dit meisje Stacey verschijnt de hele tijd zodat ze om haar vechten. tot nu toe heeft geen van beiden gewonnen.

Ze glimlachte toen ze zich weer naar Hunter omdraaide en een lange lok haar zag die in zijn gezicht gevallen was toen hij haar op had gepakt. Ze pakte de lok en deed deze met een tedere beweging achter haar oor. Ik heb het gevoel dat ik eindelijk weer kan ademen.

Wat hield je tegen? Hunter zijn stem was net zo zacht als die van haar. Hij wist wat ze zei, omdat hij het ook kon voelen. Hij voelde het zo erg dat zijn ogen ervan gingen branden.

Zijn blik zakte naar haar pruilende lippen en hij voelde dat hij dichterbij kwam. hij wilde haar kussen zoals hij altijd had gedaan voordat ze weg was gegaan. Hij was degene geweest die haar had leren kussen, hoewel hij wist dat zij het nooit zo serieus had genomen als hij. Voor haar was het kinderlijk experimenteren geweest. voor hem was het een band die bind.

Een persoon moet nooit gescheiden worden van zijn beste vriend. dat doet pijn, zuchtte Angel en omhelsde hem vervolgens weer.

Hunter verstijfde bij de woorden beste vriend. Iets wat ze bedoelde als een liefkozing voelde altijd voor hem als een stomp in de buik. Terwijl Hunter zijn armen om haar heen sloeg, leunde hij naar beneden om haar hoofd te kussen en probeerde zijn stem onder controle te krijgen. Ik weet het.

Ze had de term gebruikt sinds ze hem al haar geheimen had verteld. zelfs het geheim over Tristian en haar. Ze had hem eens verteld dat ze dacht verliefd te zijn op haar grote broer. Hunter was toen begonnen haar mee te nemen de bergen in. alleen hun twee. en haar alles te laten zien wat haar broer haar nooit zou kunnen laten voelen.

Dat was het keerpunt tussen hem en Tristian. omdat hij wist dat de geheime gevoelens van Angel wederzijds waren geweest. Tot zijn ontsteltenis had hij Angel ervan willen overtuigen dat ze verliefd was op hen beiden.

Hij trok zich terug, legde zijn arm om haar schouders en haar de tuin uit te leiden. Ik wed dat je niet eens de kans hebt gehad om bij te komen van je angstvlucht, zei hij grijnzend, wetend dat ze de helikopter haatte net zoals Tristian dat deed.

Weet je. je had oma kunnen ompraten, zei ze terwijl ze tegen hem aan botste. Vroeger praatte jij oma van alles uit haar hoofd.

Oh nee dat doe je niet, grijnsde Hunter. Geef mij niet de schuld van die helikoptervlucht. Bovendien laat ik je oma de laatste tijd haar eigen gang gaan. Ze liepen over het gras naar een open plek. Hij wist dat ze volledig in het zicht waren van Ashton's kamer, dus vertraagde hij alleen maar uit wrok. Niemand had ooit gezegd dat hij een heilige was.

Jij bent mijn held. weet je dat? Angel stopte hem zodat hij haar aankeek. Als jij oma niet had gevonden toen ze haar hartaanval kreeg. haar stem zwakte af en ze fluisterde, je hebt haar leven gered.

Ashton wikkelde een handdoek om zijn middel toen hij uit de badkamer kwam. Dat was wat hij nodig had, een lange hete douche om de week te beginnen. Misschien kon hij wel een goeie indruk maken op de familie van Angel, hij zou er zijn best voor doen. Nog nooit had hij zo hard gewerkt om indruk te maken op een meisje zoals hij nu deed voor Angel.

Zijn laatste vriendin was een achterbakse hoer met twee gezichten geweest die hij een lesje had geleerd, maar zo is Angel niet. Hij zag dat Angel nog steeds een lief klein, lokaal en maagdelijk

meisje was, hij had er veel moeite voor moeten doen om een kusje van haar te krijgen. Maar dat had hem niks uitgemaakt. Als hij seks wildeâ. waren er genoeg hoeren die bereid waren om hem daarmee te helpen, en dan weer weggaan zodat hij tijd met Angel kon doorbrengen.

Toen hij in de spiegel keek van de kaptafel en zijn haar droogde stopte hij omdat hij iets opmerkte vanuit zijn ooghoek. Hij draaide naar het raam en fronste zijn wenkbrauwen, hij zag Hunter en Angel daar staan, dichtbij elkaar alsof ze geheimen fluisterden naar elkaar.

Hij beet hard op zijn tanden en liet zijn kaakspieren springen terwijl hij naar zijn vriendin en die Indiaanse jongen keek, die ze zo liefdevol haar beste vriend had genoemd. Op Ã©n of andere manier dacht hij niet dat Hunter het zo zou voelen wat die bijnaam betreftâ. geen man met zijn volle verstand zou dat doen.

âAngel, je oma is altijd goed geweest voor Ray en mijâ. zelfs als ze daar geen reden voor had. Ik haat het wat haar is overkomen,â zuchtte Hunter, hij wist dat het een leugen was. Als Isabel Hart geen hartaanval had gekregenâ. dan zou Angel hier nu niet zijn. Hij kromp ineen wetende wat hij had gedaan.

De Shaman, heilige man, van zijn stam had hem alles geleerd over kruiden en wat ze met het lichaam kunnen doen, goed en kwaad. Hij had zijn kennis gebruikt en het juiste brouwsel gemaakt om ervoor te zorgen dat Isabel een milde hartaanval zou krijgen. Het was de enigste manier die hij kon bedenken om Angel weer hier te krijgen.

âIk verdien geen enkele lof omdat ik haar gevonden heb,â zei Hunter met een schuldig geweten.

Angel glimlachte zacht, wetend dat Hunter een bescheiden man was. Om hem te laten weten hoeveel het voor haar betekende wat hij had gedaan ging ze op haar tenen staan en gaf Hunter een zacht, vluchtige kus op de lippen.

Terwijl ze zich terugtrok ontmoetten hun ogen elkaar en hielden elkaars blik vast. Angel ademde diep in en voelde hoe er bliksemschichten langs haar buik en haar dijen gingen. Dit was niet de eerste keer dat Hunter deze reactie bij haar opriepâ. het was de eerste keer dat ze deze gevoelens niet hoorde te hebben. Ze had nu een vriendâ. verliefd worden op Hunter dat was een taboe.

Angel slikte toen ze een stap achteruit deed. âBedankt voor het redden van mijn oma. Ik weet niet wat ik zou hebben gedaan als ik haar had verloren.â

Hunter kneept zijn ogen dicht, hij wist dat ze de gevoelens die ze net hadden voor elkaar gevoeld hadden zou ontkennen. Misschien niet ontkennenâ. maar zeker wel negeren. Hij was eigenlijk niet van plan haar er zo makkelijk mee weg te laten komenâ. hij was van plan om haar eraan te herinneren dat hij alles niet zomaar kon vergeten.

Hij pakte haar hand en liep naar de voordeuren. âKom op laten we je installeren op je kamer.â

Ashton greep de vensterbank ze stevig vast dat hij het hout hoorde kraken. Angel had hem nog nooit een reden gegeven om jaloers te zijn, maar hoe ze naar Hunter keekâ. zoals ze hem had gekust. Hij vond het niet leuk. Hij had haar niet naar huis laten gaan om te zien hoe ze flirtte met andere jongens.

Angel stapte de lift in en schudde de laatste kriebels weg die Hunter had veroorzaakt met zijn kus. âDus waar ga ik slapen?â Ze glimlachte omdat ze wist dat het een spel was wat ze altijd speelden.

De vier, Tristian, Ray, Hunter en zij hadden altijd stiekem het gastenboek van de balie gepakt en de gasten in andere kamers geplaatst wat vaak grote verwarringen veroorzaakte. Ze waren hierdoor vaak in de problemen gekomen, het grappige hieraan was dat Hunter nu de leiding had over het gastenboek terwijl hij vroeger hiervoor op zijn kop kreeg.

Hunter haalde zijn schouders op. âIk dacht dat je wel in de kamer naast je broer wilde verblijven.â Hij stak zijn hand uit en drukte op de knop voor de vierde verdieping. âDus zet ik je in je oude kamer.â

«Blij om te horen dat ik nog steeds een grote kamer krijg,» grijnsde ze, ze wist dat de kamers op de bovenste verdieping enorm groot waren vergeleken bij de kamers beneden. Bovendien vond ze het erg fijn om zich weer helemaal thuis te voelen. «Dank je.»

«Ik wist wel dat jullie een beetje verwend waren,» plaagde Hunter haar. «Daarom ben ik ook hier naar toe verhuisd.» Hij viste de sleutel uit zijn zak. Hij had de kamer die direct naast die van haar lag en was er vorige maand naar toe verhuisd. Het gaf hem het gevoel dichtbij haar te zijn, ook al was ze zo ver weg.

«Wanneer ben je verhuisd naar Sanctuary?» Vroeg Angel. Ray en hij hadden altijd elke dag op en neer gereden om 's nacht bij hun moeder te kunnen zijn. ze reden al voordat Ray zijn rijbewijs had gehaald. Ray en hij hielden erg veel van hun moeder en zorgden altijd goed voor haar.

Toen de liftdeuren open gingen legde Hunter zijn hand op de rand van de deur om deze open te houden. «Het spijt me Angel, ik had Tristian gevraagd het je niet te vertellen. Ik wilde niet dat jij je zorgen ging maken om ons.» Zijn ogen werden donker en hij wist dat ze alle reden had om boos te zijn op hem. «Vertel het me nu maar.» Angel had er een naar gevoel bij. Hunter had nooit geen geheimen gehad voor haar, was haar vertrek hier de oorzaak van dacht ze. «Wat weet ik niet?»

«Onze moeder is vorige maand overleden toen het huis in de brand is gevlogen.» slikte Hunter, hij wilde er eigenlijk nog niet over praten. «De brandweer had gezegd dat ze waarschijnlijk aan het koken was en in slaap gevallen was.»

Angel's lippen gingen uiteen toen ze de donkere ogen gevuld zag met tranen. «Oh mijn god Hunter, het spijt me zo. Had het me maar verteld, dan was ik eerder teruggekomen.»

«Ik wilde niet dat je me zo zou zien.» bekende hij terwijl ze haar armen voor de derde keer, in het laatste halfuur, om hem heensloeg.

Hij liet de liftdeur los en liet hem dicht glijden en drukte op de stop knop. Terwijl hij zijn handpalmen tegen haar rug legde, kon Hunter zich niet meer beheersen en trok haar dicht tegen zich aan, de geur van haar haren liet de pijn in hem opborrelen. Deze pijn had niks te maken met het verlies van zijn moeder.

Angel wilde niets liever dan hem troosten, maar zodra hun lichamen elkaar raakten, voelde ze dat Hunter haar tegen de wand van de lift aan had gedrukt en een van zijn benen tussen haar dijen had gedrukt waardoor ze allebei weer in vuur en vlam stonden.

«Oh mijn god, Angel,» mompelde Hunter tegen de zachte huid in haar nek terwijl hij de hitte van haar middel door zijn kleding heen. Hij drukte zijn dij tegen haar aan, hief zijn hoofd op en ving haar lippen in een gefrustreerde kus. Zijn handen gleden langs haar armen naar beneden om haar handen te pakken. Hij liet zijn vingers door de hare glijden, drukte ze tegen de muur. Hij kende haar goed genoeg om te weten dat ze wel van een beetje dominantie hield. Als dit bijna als seks werd beschouwd, waren ze al heel lang geliefden.

Eerst kustte Angel hem terug, ze was zichzelf verloren door de passie die hij veroorzaakte maar ineens flitste het beeld van Ashton door haar hoofd en ze draaide haar hoofd en verbrak de kus. Ze kreunde zachtjes toen hij in haar nek ademde. Ze trok haar handen uit de zijne, drukte ze tegen zijn borst en duwde hem weg.

«Hunter,» Angel keek naar de grond, bang om in zijn ogen te kijken. «Het spijt me. Ik,»

«Sst,» hij legde zachtjes zijn vinger onder haar kin en tilde hem op zodat ze hem aankeek. Hij wist wel waarom ze stopte. Ashton Fox had al verloren. ze wist het alleen nog niet. Zijn ogen werden aantrekkelijk donker terwijl hij naar haar ongecontroleerde ademhaling luisterde veroorzaakt door een simpele kus.

«Heb er geen spijt van,» je zou nooit spijt moeten hebben omdat je van me houdt. Ik weet tenminste dat je me hebt vergeven dat ik je niet over onze moeder had verteld.» Hunter liet haar los, dwong zichzelf achteruit te gaan en op de knop te drukken zodat de liftdeuren zouden opengaan.

Ze wist dat hij over zijn moeder zou praten als hij daar klaar voor was. Angel draaide zich om en vluchtte de lift uit, ze vertrouwde haarzelf niet alleen met hem. Toen ze zeker wist dat hij weg was vertraagde ze haar stappen.

Arme Hunter en Ray. Ze waren altijd zo lief geweest voor hun moeder en zij hield zielsveel van hen. Angel herinnerde zich dat zij vaak had gewenst dat zij en haar moeder ook zo'n relatie hadden. Maar haar moeder was als een vreemde voor haar. altijd al geweest.

Toen de liftdeuren achter haar sloten legde Hunter zijn handen tegen dezelfde muur waar hij Angel net tegenaan had gehouden. gefrustreerd. Alsof tot tien tellen zou helpen. Hij sloot zijn ogen en hij deed het toch. Hij probeerde zijn ademhaling weer onder controle te krijgen. Toen hij zijn hoofd oprichtte en zijn ogen opende was hij weer volledig kalm.

Hij klapte zijn mobiele telefoon open en toetste het nummer van Tristian in om hem te vertellen dat zijn zus in haar kamer was. Hunter fronste toen hij zag dat hij geen bereik had met zijn telefoon.

Angel liep haar kamer binnen en glimlachte omdat alles nog hetzelfde was zoals zij het had achtergelaten toen ze was verhuisd. Ze liet zich met een blijde zucht vallen op het bed en sloot haar ogen. Zodra ze dat deed, kwam wat Hunter en zij net in de lift hadden gedaan terug en zette haar lichaam in vuur en vlam.

Ze was al zolang weg dat ze had gedacht dat hij haar niet mer zou willen. Tristian was gaan daten. waarom had Hunter dat niet gedaan?

Toen ze begon te daten met Ashton. probeerde ze de herinneringen aan Hunter en Tristian zoveel mogelijk te stoppen. Maar nu ze terug was, voelde het alsof haar hart verscheurd werd. Ze was al zo lang verliefd op allebei dat dat de reden was geweest om te gaan daten met Ashton. om te vergeten. Maar toen Hunter haar net in de lift aanraakte, had dit haar ergste angst bevestigd. ze was niet verliefd op Ashton Fox en hij zou haar nooit het gevoel kunnen geven zoals Hunter dat deed.

Ze drukte haar handpalm tegen haar onderbuik en liet hem langzaam tussen haar benen glijden, haar lichaam kronkelde toen ze dat deed. Ze sloot haar ogen toen het beeld van Hunter vervaagde en werd vervangen door de herinnering aan de warme aanraking van Tristian.

Hoofstuk 3 ###Jaloezie##

Het was bijna donker toen Tristian de zachte muziek overschakelde naar alternatieve rock en vervolgens pakte hij de fles wijn die hij in de Tiki bar had verborgen. Toen hij drie glazen pakte kwam er een flauwe glimlach op zijn lippen. Hij had enige tijd geleden de geheime wijnkelder van zijn opa gevonden in de geheime gangen die door en onder het enorme gebouw liepen.

De andere familieleden wisten hier niks van en hij was blij dat zijn opa dit geheim gehouden had. Nu had hij zijn eigen geheimpje en de tot nu toe was er slechts één persoon die het wist, Angel, zij was niet het type om de met spinnenwebben behangen gangen te gaan verkennen.

Hij zag Ashton binnenkomen via de zijingang, riep en zwaaide naar hem. ###Het is tijd om de familie te ontmoeten.## Tristian leidde hen naar de gedekte picknicktafels waar de tweeling indruk probeerde te maken op Stacey.

###Oké. Ik ben nog niet begonnen met drinken en ik zie nu al dubbel, ## grapte Ashton in de hoop dat het een goeie ijsbreker zou zijn.

Toen ze hen hoorden, keken Damien en Devin allebei op en zagen de fles wijn en volgde die terwijl Tristian die op tafel zette.

###Hé, dat is een fles uit de geheime voorraad van opa. Ik heb opa en onze vader er een tijdje geleden samen van zien drinken.## Devin greep de fles en keek nieuwsgierig naar de kurk. ###Waar heb je deze in hemelsnaam gevonden?##

Voordat Tristian kon antwoorden, knikte hij naar Ashton. ###Tristian?, waar heb je hem voor meegenomen? We hebben een andere man nodig, net zoals we een gat in ons hoofd nodig hebben.## Hij liet zijn arm om Stacey glijden terwijl zijn broer werd afgeleid.

###Haha,## Tristian zette de glazen neer. ###Ik wil je graag voorstellen aan Ashton Fox#, de vriend van Angel.## Hij wees met zijn vinger toen hij Ashton voorstelde. ###En dit zijn Devin en Damien, onze neven#, samen met Stacey, die ze komt pesten als ze tijd heeft.## Hij knipoogde naar Stacey en wist dat ze het niet zou ontkennen.

Ashton stak zijn hand uit, hij was bang dat de tweeling zijn vingers zouden breken met hun stevige handdrukken. Hij bewoog zijn hand om het bloed weer te laten stromen, hij glimlachte en zei: ###Angel heeft me veel over jullie verteld, leuk om jullie eindelijk te ontmoeten.##

###Dus onze kleine Angel heeft je verteld over haar graag kussende neven?##, vroeg Damien met een strak gezicht.

###Ja, ze heeft me ook verteld over de bloedneus die je als dank hebt gekregen,## zei Ashton op een serieuze toon, zo niet een beetje verveeld.

Ashton stak zijn hand uit en probeerde niet te huiveren toen de tweeling in beurten bijna zijn vingers brak met hun greep. Hij boog zijn hand om het bloed weer te laten stromen, hij glimlachte en zei: 'Angel heeft me veel verteld over jullie. Het is goed om eindelijk de tweeling te ontmoeten. '

'Dus onze kleine engel heeft je verteld over haar favoriete kussende neven?' Vroeg Damien met een strak gezicht. alsof het nodig was om de testosteron te verhogen#. dan is het maar zo.

Tristian lachte hard en sloeg Ashton op zijn rug: ###Goed zo jongen, pak hem maar aan.##

###Ben je serieus?## vroeg Stacey lachend naar Tristian terwijl ze één van de wijnglazen pakte die Devin net had ingeschonken.

###Bijna nooit#. voor zover ik weet.## Damien pakte zijn glas en nam een flinke teug. Het was triest om te zien dat Angel er weer een nieuwe lijfwacht bij had gekregen. Was de Indiaanse brigade niet genoeg?

Tristian negeerde de tweeling en tikte Ashton op de schouder om hem te laten stoppen met staren. ###Daar zijn oom Robert en zijn vrouw Diane, ## zei hij wijzend naar het stel dat net in de jacuzzi stapte. ###Ze hebben om een of andere reden geen kinderen meer gekregen na de tweeling.## Hij probeerde niet te lachen toen Tristian wegliep.

â##Wie is je vriend?â## Tiffany kwam naar hen toe, legde haar knie naast die van Devin en leunde erop alsof ze zich verveelde maar ze was wel nieuwsgierig. Ze had een baby blauwe bikini aan die zeker een paar maten te klein was en ze droeg om haarmiddel een doorzichtige omslagdoek.

Ze tikte Devin op zijn oor toen hij zijn hoofd draaide om naar haar borsten te staren. â##Eeww, stop daarmee viespeuk.â##

â##Geef het op Tiff, hij is bezet,â## zei Devin op medelijdende toon en knipoogde naar haar. â##Ik denk dat je met mij zit opgescheept.â## Hij gromde toen hij zag dat Damien Stacey probeerde te kussen. â##Verdomme, Damien, kan ik me dan geen minuutje omdraaien?â##

De tweeling leunde naar elkaar om ruzie te maken, Stacey zat nog steeds tussen hen in. Ze legde haar zachte hand bij elk op de schouder en duwde. â##Stoppen nu allebei, ik zweer dat ik anders weer naar huis gaâ##, waarschuwde ze de tweeling.

â##Tiffany, dit is Ashtonâ#. Angelâ##s gast voor deze week,â## opzettelijk noemde Tristian Ashton een gast en geen vriend. Misschien probeerde Tiffany Ashton wel te versierenâ#. wie was hij dan om haar te stoppen? â##Tiffany is onze jongste nicht, ze heeft hier nog ergens een broer en een zus rondlopen.â##

â##Ze zijn met hun vrienden in het zwembad,â## prevelde Tiffany net zo chagrijnig als Devin. Ze rolde met haar ogen, pakte de hand van Devin vast en trok hem uit de stoel. â##Kom op, laten we nat worden.â##

â##Zeker,â## Devin sloeg Stacey op haar achterste terwijl hij haar naar het zwembad volgde.

Ashton trok een wenkbrauw op, maar beet op zijn tong, hij wilde nu even niks zeggen. Bovendien zou de familie hem in de maling nemen als hij nu zou zeggen wat hij in gedachten had.

Tristian wees naar een donkerharig meisje dat de trap opklom van de hoge duikplank. â##Dat is Paris, de oudere zus van Tiffany. De vreemde man die achter haar de trap opklimt is waarschijnlijk haar nieuwe speeltje voor deze week, ik heb hem nog nooit eerder gezien.â## Hij draaide zich om in zijn stoel en keek naar de andere kant van het zwembad. â##En ã van die twee mensen die bezig zijn in het peuterbadje, is hun broer Justin.â##

â##Wat zit er hier in de wijn?â## vroeg Ashton, hopen dat het klonk als een grapje.

â##Waarom denk je dat ik niet drink?â## Tristian lachte, hij begon Ashton steeds aardiger te vindenâ#. soms was het leven slecht. â##Hun moeder zal zo ook wel komen, tante Carley.

Omdat hij niet wilde dat Damien het hoorde leunde hij naar Ashton toe en zei fluisterend: â##Tenminste, als ze niet te dronken is om te lopen.â##

â##Ik wed dat ze daar aankomt,â## Ashton knikte naar de ingang terwijl hij rondkeek op zoek naar Angel. De dame van middelbare leeftijd zag eruit zoals de meisjes, maar haar haar was korter en ze had heel erg veel make-up gebruikt. Ze zag er nogal moe uitâ#. of wacht evenâ#. was ze nou aan het wankelen?

â##Ja â#. dat is ze. Ik wed dat ze regelrecht naar de drank gaat.â## Tristian maakte een winnend belgeluid toen Carley een fles koninklijke wijn van de Tiki bar pakte en meenam naar een loungestoel, ze nam niet eens de moeite om een glas mee te nemen.

â##En wie is dat?â## vroeg Ashton wijzend naar de ingang en een meisje zag staan van Angelâ##s leeftijd met lang bruin haar en een blanke huid.

â##Dat is onze andere nicht,â## Tristian verliet zijn stoel en liep het meisje tegemoet. Hij wist dat Ashton uit zijn dak zou gaan; hij bukte zijn hoofd en gaf Shae een lange hartstochtelijke kus. Toen hij dacht dat deze show goed genoeg was, ademde hij tegen haar lippen. â##Word niet boos op mijâ#. maar ik heb Angelâ##s vriend verteld dat je ons nichtje was. Is hij al van zijn stoel gevallen?â##

Shae giechelde: â##Nee maar is hij altijd zo bleek?â##

Tristian keek over zijn schouder n stikte bijna van het lachen toen hij zag dat Ashton gauw de andere kant opkeek alsof hij niks gezien had. â##Okã, we laten hem met rust.â## Tristian pakte haar bij de hand en leidde haar naar de tafel en zag dat Damien en Stacey in het zwembad waren bij Devin.

«Dit is mijn nicht Shae,» hij greep naar zijn ribben waar Shae hem net een elleboog in had gegeven. «Ik bedoel mijn vriendin Shae,» glimlachte hij schuldig.

Ashton deed zijn armen over elkaar en keek naar hen. «Waar is die zuster van jou? Ik krijg opeens de drang om me achter iemand te verstoppen.»

«Maakt mij broer het je erg lastig?» Vroeg Angel die achter hem stond. Ze glimlachte naar Shae, ze had alles gehoord wat Tristian had gezegd dat Shae een nichtje was.

«Godzijdank,» Ashton boog zijn hoofd achterover toen Angel naar beneden bukte en hem een lichte kus op zijn lippen gaf. Hij was opeens jaloers omdat de kus niet half zo gepassioneerd was als de kus die ze Hunter had gegeven. «Ik weet dat het nog een paar uur duurt voordat ik eenentwintig word, maar je broer probeert me nu al dronken te voeren.»

Hij trok haar naast zich en keek achter haar of Hunter niet toevallig achter haar aankwam. Toen zag hij een man leunend tegen de Tiki bar staan die naar hen keek, hij fronste zijn wenkbrauwen en dacht dat het Hunter was. hij zag dat dit niet zo was. Deze man was ook een Indiaan, maar iets in hem deed hem denken dat deze man gevaarlijker was dan de Indiaan die hij al had ontmoet.

Ray nam niet de moeite om weg te kijken, in plaats daarvan staaarde hij naar Angel's vriendje. Terwijl hij hem een koele blik toewierp liep hij recht op hen af. het oogcontact niet onderbroken. Angel zag zijn blik en hij liet zijn blik verzachten door haar aan te kijken, het maakte hem niks uit wat Ashton van hem dacht.

Angel's ogen lichten onmiddellijk op. «Oh kijk, het is Ray!»

Ze begon zich los te maken van Ashton zodat ze naar hem toe kon lopen maar Ashton pakte haar hand steviger vast en hield haar tegen. Ze beet ongeduldig op haar onderlip, ging weer zitten en glimlachte en wachtte dat Ray bij hen was.

Tristian zag de onhandige manoeuvre en fronste zijn wenkbrauw. Angel zou een knuffel van Ray willen nadat ze hem zolang niet had gezien, dus waarom was Ashton zo bezitterig? Hij stond op om Ashton te zeggen dat hij zich niet zo lullig moest gedragen, het was niet cool, maar zijn lippen gingen over in een glimlach toen Ray recht op haar afliep en haar een knuffel gaf.

Tristian zag de ongelukkige blik op het gezicht van Ashton en hoopte dat dit genoeg was voor een stevige ruzie.

«Het is goed om je terug te zien in Sanctuary,» zei Ray, haar langer vasthoudend dan normaal was, alleen maar om haar vriend boos te maken. Hij ging zelfs nog iets verder en gaf haar een kus op de wang voordat ze zich langzaam los maakte. Zijn ogen kleurden donkerder terwijl hij in haar blauwe ogen staaarde. «Als je hand verdoofd is, vertel het me dan. dan zal ik zijn vingers breken.»

«Heh?» Zuchtte Angel toen ze besepte waar hij het over had. Eigenlijk begon haar hand wel verdoofd te voelen. «Oh nee hoor,» ze kneep even zachtjes in de hand van Ashton alsof het haar helemaal geen pijn deed, en knipoogde naar Ray. «Hij geeft mij geen problemen, dit is mijn vriend Ashton.»

Ze glimlachte geruststellend, wetend dat Ray echt de vingers van Ash zou breken als ze iets anders had gezegd. Hij had haar altijd heel goed beschermd.

Er kwam een herinnering naar boven bij Angel van een van die keren dat hij haar beschermde. Ray had Hunter en Tristian een flink pak slaag gegeven toen ze haar in de oude eik hadden laten klimmen die over de vijver hing. Hij had haar al vaker verboden om dit te doen en kwam net op tijd om haar op te vangen toen ze van een hoge tak viel die niet boven het water hing.

Ray negeerde volledig dat hij aan Ashton werd voorgesteld. «Het is goed dat je naar huis bent gekomen, Angel. Misschien komt de wens van je oma uit en blijf je.» Hij boog zich om dichtbij haar oor te komen alsof hij iets wilde fluisteren, maar zijn stem was luid genoeg zodat iedereen het kon horen. «Ik heb later een verrassing voor je.» Ray wierp haar een geheimzinnige glimlach toe en knikte naar Tristian en Shae. Zonder nog iets te zeggen liep hij om het enorme zwembad heen de achteringang uit.

â##Nou zeg die bijtâ##, pruilde Angel. â##Waarom bleef hij niet langer hier?â##

â##Hij zal je verrassing wel gaan ophalen,â## zei Tristian, hij wist waar Ray naar toe ging.

Terugkerend naar de picknicktafel ging Angel naast Ashton zitten en wreef afwezig over haar hand toen hij die eindelijk losliet. Ze wilde hem vragen waarom hij zo hard in haar hand had geknepen, maar besloot dit niet te doen terwijl ze naar Shae keek. Als Ashton gemeen wilde zijnâ#. dan zou hij genegeerd kunnen worden. Ze had zin om te feesten, ze zag haar favoriete vriendin nu pas weer sinds ze waren geland boven op de berg.

â##Dus mijn broer heeft zich wel gedragen, of heeft hij al die tijd tegen mij gelogen?â## Vroeg Angel plagend.

â##Waarschijnlijk heeft hij gelogen,â## Shae keek naar Tristian en knipoogde toen ze opstond. â##Ik denk dat ik je zusje voor een minuutje ga meenemen zodat we even kunnen bijpraten.â##

â##Wat? Kun je niet roddelen in ons gezelschap?â## Vroeg Tristian, blij dat Angel een reden had om even weg te komen bij Ashton en Shae een reden had om zich niet aan hem vast te klampen. Hij had Shae eigenlijk uitgenodigd zodat Angel nog een reden had om weer naar huis toe te komen.

â##Dan is de lol eraf,â## vertelde Shae hem met een ondeugende trek om haar lippen.

â##Goed. Uiteindelijk, heb ik jou eerst van haar gestolen,â## gaf hij zonder wroeging toe. Shae liep rond de tafel en pakte Angelâ##s handen en rukte haar weg alsof ze een paar schoolmeisjes waren.

Tristian keek naar Ashton en zag dat zijn persoonlijkheid zo veranderlijk was als dag en nacht. Ashtonâ##s lippen vormden dunne lijntjes en hij voelde bijna zijn woede in golven van hem afrollen.

Hij zuchte opgelucht omdat hij eindelijk weer een reden had gevonden om Ashton Fox niet te mogen. Het leek erop dat deze jongen gewoonweg niet kon delen. Dat bevestigde alleen maar dat Tristian er alles aan ging doen om zoveel mogelijk tijd met Angel door te brengen zolang ze hier waren.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.